

**Banderes
negres
2026**

ecologistes
en acció

CATALUNYA

CATALUNYA

L'informe Banderes Negres atorga dues banderes per cada província litoral. La comunitat autònoma catalana rep sis banderes negres corresponents a les seves tres províncies costaneres: Tarragona, Barcelona i Girona.

Tarragona:

Per contaminació:

Contaminació química al litoral de l'Ametlla de Mar

Per mala gestió:

Extraccions de sorra i abocament continuat d'aigües residuals a la platja de la Paella de Torredembarra

Barcelona:

Per contaminació:

Sant Adrià del Besòs. Parc del litoral i platja contaminats

Per mala gestió:

Ampliació de l'aeroport del Prat

Girona:

Per contaminació:

Golfet de Palafrugell

Per mala gestió:

Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) Muntanyes de Begur

CATALUNYA

Introducció:

L'informe Banderes Negres assenyala dos punts del litoral de la província que tenen problemes de contaminació o de mala gestió urbanística. El fet de limitar-se a una única bandera implica que no es denunciïn totes les situacions problemàtiques.

A vegades es repeteixen les banderes en els informes de diferents anys perquè la problemàtica continua o s'ha agreujat recentment. Com a resum de les anteriors banderes negres cal dir que moltes situacions continuen sent denunciades.

Hi ha alguns casos en els quals es comencen a produir alguns avenços per a millorar les problemàtiques, però sovint encara falta molt temps perquè s'aconsegueixi concloure que s'han corregit.

Tarragona

Bandera negra per contaminació

Contaminació química al litoral de l'Ametlla de Mar

Resum:

L'aparició d'una escuma blanca, viscosa i amb olor química, detectada inicialment a la platja de Pixavaques i estesa posteriorment per diverses platges del municipi, va obligar al tancament preventiu del litoral de l'Ametlla de Mar el 8 d'agost, en ple estiu del 2025. Encara que no es van registrar reaccions adverses en els banyistes, la falta d'informació pública sobre les anàlisis realitzades i l'absència de mesures preventives van generar preocupació social. La substància es va diluir amb el pas de les hores, però l'origen segueix sense esclarir-se, la qual cosa evidencia una gestió insuficient i un risc de repetició de l'episodi.

Antecedents:

L'episodi es va detectar a primera hora de la tarda, quan banyistes i personal municipal van observar una taca blanca de textura viscosa prop de la riba a la platja de Pixavaques. L'olor química -descrita per algunes fonts com a similar a gasolina- va alertar les autoritats, que van activar la prealerta del CAMCAT, el pla especial d'emergències per contaminació d'aigües marines a Catalunya. Al llarg de les hores següents, la taca es va desplaçar pel litoral tot afectant diverses platges i cales, la qual cosa va portar l'Ajuntament a tancar tot el front marítim i a hissar la bandera vermella. Diversos cossos

de seguretat i emergències -Agència Catalana de Residus, Mossos d'Esquadra, Salvament Marítim, Bombers, Agents Rurals i Policia Local- van realitzar inspeccions i van prendre mostres per a identificar la substància. Encara que l'escuma es va anar fragmentant i diluint, i no es van observar efectes adversos en la salut, no s'ha fet públic el resultat de les anàlisis, ni es coneix si l'administració ha determinat l'origen de l'abocament. Aquest episodi se suma a altres casos recents de contaminació en el litoral tarragoní, la qual cosa reforça la preocupació per la vulnerabilitat ambiental de la zona.

Motiu:

Aquesta Bandera Negra es fonamenta en la gestió deficient i la falta de transparència davant un episodi de contaminació marina que va afectar un tram significatiu del litoral de l'Ametlla de Mar. La presència d'una substància blanca, viscosa i amb olor química, l'origen de la qual segueix sense esclarir-se, constitueix un risc ambiental evident. Encara que la substància no va provocar reaccions adverses en els banyistes, l'absència d'informació pública sobre la seva composició impedeix avaluar adequadament el seu impacte potencial en l'ecosistema marí i en la salut humana.

La resposta institucional es va centrar en el tancament preventiu de les platges i en la presa de mostres, però no s'han comunicat els resultats de les anàlisis, la qual cosa genera una sensació d'opacitat i desprotecció entre la ciutadania. La falta d'un protocol clar de comunicació i l'absència de mesures preventives posteriors augmenten la preocupació per la possibilitat que l'episodi es repeteixi.

A més, aquest incident no és un fet aïllat: forma part d'una tendència creixent d'abocaments i episodis contaminants en el litoral de Tarragona, on ja s'han registrat altres casos similars durant la mateixa temporada. La Bandera Negra s'atorga, per tant, no sols per l'abocament en si, sinó per la falta de mesures de prevenció, la insuficient coordinació institucional i l'absència de transparència en la gestió d'un incident que afecta directament el domini públic marítim-terrestre i a la seguretat ambiental.

Solucions o propostes de millora:

És imprescindible que l'Agència Catalana de l'Aigua, l'Agència de Residus de Catalunya i l'Ajuntament de l'Ametlla de Mar publiquin de manera completa les anàlisis realitzades. Es requereix establir un protocol de comunicació transparent i reforçar la vigilància marítima.

També és necessari implementar plans de prevenció i sancionar de manera efectiva els abocaments il·legals. Finalment, es proposa impulsar una taula de coordinació ambiental entre administracions i grups ecologistes per a garantir que episodis com aquest no tornin a repetir-se.

Cales situades just al nord de la cala de Pixavaques.

Tarragona

Bandera negra per mala gestió

Extraccions de sorra i abocament continuat d'aigües residuals a la platja de la Paella de Torredembarra

Resum:

A la platja de La Paella de Torredembarra, la Direcció General de Costas y Medio Marino del MITECO ha realitzat aquests últims anys extraccions periòdiques de sorra superficial per a regenerar platges d'altres municipis, la qual cosa provoca greus impactes ambientals, socials i econòmics. Impactes que tenen a veure amb amenaces a fauna protegida, la formació de llacunes insalubres i l'afavoriment d'inundacions del passeig marítim i zones adjacents en episodis de temporals i borrasques. Les extraccions es realitzen en virtut d'una clàusula de la concessió administrativa del port esportiu de Torredembarra, la qual obliga a compensar periòdicament la interrupció natural del transport de sediments que provoca la seva estructura física, que de manera natural es trasllada cap al sud, principalment a la platja d'Altafulla.

També a la platja de La Paella, a l'altura del primer camp de dunes, existeix un sobreexidor del sistema de clavegueram d'aigües residuals corresponent a la conca Martineta que aboca directament a la sorra. Aquest sobreexidor de la xarxa de sanejament d'aquesta zona del barri marítim evacua part del cabal de les aigües residuals que hi discorren en situacions de sobrecàrrega, les quals es produeixen en episodis de pluges més o menys copioses.

Aquestes aigües residuals recorren més de 100 m de platja fins a arribar al mar, tot partint per la meitat el camp de dunes, creant una zona contaminada amb residus fecals de tota mena i afavorint l'aparició de plantes invasores en l'entorn dunar.

Antecedents:

El mes de juny del 2024 es va realitzar una extracció de 13.000 m³ de sorra per a portar-la a la platja del Miracle i a la platja Llarga de Tarragona. L'impacte d'aquesta extracció va ser la formació d'una gran llacuna d'aigua a la part central de la platja, que es reproduïx cada vegada que hi ha un fort temporal de llevants o pluges copioses. El 2 de desembre del 2025 es van extreure 7.000 m³ de sorra amb destinació a les platges d'Altafulla, que es van incrementar a l'abril del 2026 amb una altra extracció d'altres 7.000 m³ per al mateix destí.

Els abocaments d'aigües residuals a la platja es produeixen des de l'execució de la xarxa de sanejament de la zona costanera de Torredembarra, de la qual forma part el sobreeixidor de Martineta. La xarxa d'aigües residuals és unitària i recull també aigües pluvials, per la qual cosa en episodis de fortes pluges l'aigua d'escorrentia col·lapsa el sistema i s'aboca a la platja l'excedent d'aigua amb el seu contingut de materials sòlids, orgànics i fecals. El principal problema és la falta de suficient capacitat de bombament d'aquesta zona, a nivell de mar, fins al EDAR de Torredembarra, però també la falta d'un sistema de recollida diferenciada d'aigües residuals, que si bé estava prevista en el contracte de subministrament d'aigua i sanejament, mai s'ha executat.

A la platja de La Paella de Torredembarra, a més del seu ús social i esportiu, s'ha desenvolupat un ecosistema dunar de gran valor ecològic, la recuperació del qual es va iniciar l'any 2012 en una primera fase i el 2015 en la segona, per a recuperar l'antic sistema dunar existent abans de la construcció del passeig marítim. Aquesta zona s'ha convertit en lloc de nidificació del corriol camanegre (*charadrius alexandrinus*), espècie altament protegida. Les extraccions de sorra, juntament amb els abocaments d'aigües residuals que es produeixen, amenacen la persistència d'aquest ecosistema, poden causar problemes d'insalubritat per a les persones usuàries de la platja i afavoreixen la reproducció en la zona de plantes al·lòctones que poden afectar aquesta nidificació.

Motiu:

Els camps de dunes formats a la platja de La Paella donen una idea aproximada de com era aquesta part del litoral mediterrani fins als anys 60 del segle passat, abans de la

urbanització desmesurada de la franja costanera. Constitueixen, juntament amb l'espai protegit pròxim de Muntanyans, un testimoniatge a cuidar i conservar, sent imprescindible posar per a això els mitjans necessaris.

Les extraccions de sorra de la superfície emergida de la platja redueixen el seu volum i estabilitat natural, amb el que acceleren l'erosió i la fan més vulnerable als temporals marins, tot compromentent la seva capacitat de recuperació i posant en perill la biodiversitat dels camps de dunes, així com les infraestructures de restauració i esportives existents en la mateixa platja i en el passeig marítim. D'especial importància resulta tenir en consideració que aquesta zona de Torredembarra està classificada com a inundable i es calcula com una zona que experimentarà una gran regressió a conseqüència de l'elevació del nivell de la mar per efecte del canvi climàtic.

Les extraccions de sorra, juntament amb els abocaments directes a la platja d'aigües residuals, constitueixen una mala gestió de l'àmbit de la platja de La Paella, desenvolupada tant pel MITECO com pel propi ajuntament, ja que estan posant en risc el seu ecosistema, la salubritat de les persones i els usos socials que es desenvolupen, per la qual cosa haurien de donar-se per finalitzades les extraccions de sorra i solucionar el problema d'abocaments d'aigües residuals amb la major celeritat possible.

Solucions o propostes de millora:

Encara que traslladar sorra d'una platja que en disposa a d'altres en les quals els temporals marins se l'emporten sembla una solució barata, a llarg termini es torna insostenible per l'increment de les necessitats recurrents i pels costos afegits que pot suposar corregir els danys provocats en el seu lloc d'origen. De fet, hi ha constància que la sorra transportada desapareix de la platja que la rep en els temporals de llevant que tenen lloc durant l'any. Les administracions implicades han d'implementar alternatives més sostenibles, que tindran a veure amb la renaturalització de la costa, tot intervenint-hi les administracions competents, en aquest cas Costas del Estado:

- ✓ Eliminació de barreres en els corrents litorals de sediments.
- ✓ Alliberar espai, tot desconstruint passejos marítims.
- ✓ Rehabilitar dunes, vegetació costanera i prats submarins.

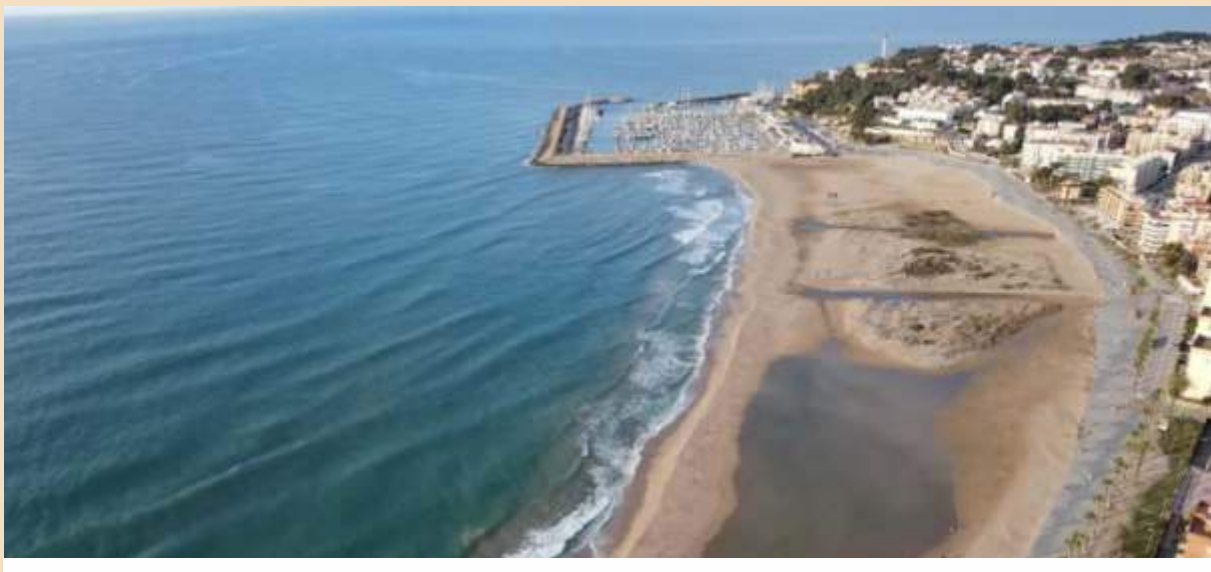
La solució al problema d'abocaments d'aigües residuals a la platja també requereix la participació de diverses administracions.

L'Ajuntament de Torredembarra ha de:

- ✓ Aprovar un programa d'inversions per a instal·lar progressivament una xarxa separativa d'aigües pluvials i fecals -que ja estava contemplada en el contracte per al servei de subministrament i sanejament de l'aigua del municipi però que va desaparèixer del mateix i no sembla que vagi a executar-se ja que està en procediment judicial-.
- ✓ Ampliar la capacitat de bombament de l'EDAR de la Martineta i del seu emissari, adequar el sobreexidor del Passeig del Mediterrani i executar una nova impulsó fins a l'EDAR del Barri Marítim.
- ✓ Construir més dipòsits de pluvials capaços de retenir les avingudes d'aigua de pluja contemplats ja en el seu moment en el pla director de sanejament local.
- ✓ Instal·lar sistemes urbans de drenatge sostenible, com paviments porosos i espais públics inundables que laminin l'aigua també contemplats en el seu moment en el pla director de sanejament local.

La Generalitat i l'ACA han de:

- ✓ Oferir línies de subvencions per a ajudar als ajuntaments amb les obres d'instal·lació de xarxes separatives i dipòsits de pluvials .
- ✓ Fixar un termini legal perquè els municipis disposin de xarxa separativa.

Barcelona

Bandera negra per contaminació

Sant Adrià del Besòs.

Parc del litoral i platja contaminats

Localització:

Parc del litoral i platja de les Tres
Xemeneies

[LOCALIZACIÓ](#)

Resum:

Aquesta bandera negra denuncia la contaminació històrica al parc i la platja del litoral de Sant Adrià, assenyalada per la plataforma veïnal Marea Verde. Malgrat que la platja es va descontaminar el 2023, podrien quedar restes, i el parc continua obert sense una anàlisi completa del risc. L'objectiu és pressionar l'Àrea Metropolitana de Barcelona perquè examini el subsòl, valori la perillositat i impulsi la descontaminació, així com reclamar més sensibilitat ambiental i la renaturalització de la platja.

Antecedents:

La plataforma veïnal Marea Verde Sant Adrià del Besòs fa anys que denuncia la contaminació present al parc del litoral i la platja del litoral de Sant Adrià. Aquesta contaminació és el resultat de l'escassa consciència ambiental que ha tingut el sector industrial al nostre país. La platja es va descontaminar el 2023, encara que probablement hi ha restes de contaminació sota la sorra.

El parc està pendent de la seva descontaminació i d'una anàlisi de la perillositat de la situació, però roman obert al públic. La plataforma veïnal reclama que no es demori aquesta anàlisi.

Motiu:

El motiu d'aquesta bandera és ajudar la plataforma veïnal Marea Verde Sant Adrià del Besòs a aconseguir que l'Àrea Metropolitana de Barcelona examini el parc, de gairebé 4 hectàrees, per a comprovar l'extensió de la contaminació, quantificar el risc per a la salut i proposar un pla per a netejar el subsòl. Un altre objectiu d'aquesta bandera és denunciar la falta de sensibilitat ambiental que hagi pogut provocar aquesta situació de contaminació del sòl.

Solucions o propostes de millora:

Per al parc litoral és important que l'Àrea Metropolitana de Barcelona faci l'anàlisi completa del risc, valori la perillositat i es procedeixi a la seva descontaminació. La restauració ha d'incloure mecanismes d'adaptació al canvi climàtic, amb vegetació adaptada i tot garantint la cobertura arbrada del parc.

Per a la platja del litoral de Sant Adrià, es proposa que es renaturalitzi perquè la natura torni a aquest espai tan degradat, perquè la societat guanyi un espai meravellós i per a protegir el sòl superficial de temporals i així evitar que la possible contaminació emergeixi a la superfície.

Platja del litoral de Sant Adrià. Fotografia de Joe Mabel, CC BY-SA 4.0

Barcelona

Bandera negra per mala gestió

Ampliació de l'aeroport del Pratt

Localització:

Desembocadura del riu Llobregat.
Municipi del Prat de Llobregat

[LOCALIZATCIÓ](#)

Resum:

Aquesta bandera negra denuncia la persistència del projecte d'ampliació de l'aeroport del Prat, que amenaça la llacuna de la Ricarda, un espai de gran valor ecològic protegit per la UE. Malgrat el rebuig social i les mobilitzacions, el govern continua considerant l'ampliació. El projecte comporta un alt risc jurídic i ambiental, i és incompatible amb els compromisos climàtics i amb un model de mobilitat sostenible.

Antecedents:

No és la primera vegada que es concedeix aquesta bandera negra. Hi ha un gran rebuig a la destrucció de la llacuna litoral, la Ricarda, que es pot produir per l'ampliació de l'aeroport Joan Tarradellas de Barcelona. Després de les manifestacions massives realitzades es pensava que s'havia descartat aquesta opció, però el PSC (Partit Socialista de Catalunya), ara des del govern de la Generalitat, continua insistint en la seva ampliació.

Malgrat que el com es pretén fer es manté amb una certa ambigüitat, l'ampliació de la tercera pista és inviable perquè afectaria directament hàbitats prioritaris i espècies protegides per la Unió Europea.

Motiu:

La voluntat d'ampliar l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona – el Prat és simbòlicament la forma com s'entén el progrés; una forma que majoritàriament es considera caduca. La bandera negra per a la província de Barcelona per mala gestió està dedicada a aquesta intenció per tres motius principals: l'impacte ecològic directe sobre La Ricarda, la vulneració de compromisos climàtics i la falta de coherència amb el model de mobilitat que Europa reclama.

La Ricarda és un espai natural d'altíssim valor ecològic, integrat en la Xarxa Natura 2000, i protegit per directives europees que obliguen a preservar la seva integritat. No es tracta d'un terreny qualsevol: és una llacuna amb hàbitats prioritaris, espècies protegides i un paper essencial en l'equilibri del delta del Llobregat. Qualsevol afectació —i l'allargament de la pista l'afectaria de ple— podria desencadenar un procediment d'infracció de la Unió Europea. És a dir, un projecte que neix ja amb un risc jurídic enorme. A això se suma la contradicció flagrant amb els objectius climàtics.

En plena emergència climàtica, quan la UE demana reduir emissions i apostar per alternatives al transport aeri per a distàncies que es poden cobrir amb la infraestructura ferroviària, plantejar un increment de capacitat per a operar més significa caminar en direcció contrària.

No hi ha cap informe independent que avaluï que aquesta ampliació sigui compatible amb els compromisos climàtics de Catalunya o d'Espanya. Finalment, insistir que aquest projecte ignora que el futur de la mobilitat passa per la intermodalitat, el tren i la descarbonització, i no per multiplicar vols en un territori ja saturat. L'ampliació no és només un error ambiental: és un error de visió.

Solucions o propostes de millora:

Les administracions públiques implicades en la gestió de l'aeroport han de comprometre's en la protecció dels espais naturals que envolten l'aeroport. Han de retirar la proposta d'ampliació de la tercera pista i planificar la reducció de les línies de vol, tot reconeixent el context d'emergència climàtica.

Girona

Bandera negra per contaminació

Golfet de Palafrugell

Resum:

L'augment d'embarcacions d'esbarjo al Golfet de Palafrugell i altres cales de la Costa Brava està degradant greument les praderies de fanerògames -hàbitats essencials i molt fràgils- malgrat que la normativa catalana ho prohibeix.

L'ancoratge desordenat arrenca la vegetació i altera l'ecosistema. Moltes embarcacions incompleixen la llei i les administracions no instal·len boies, ni vigilen, ni sancionen. Davant d'aquesta inacció, entitats com SOS Costa Brava impulsen campanyes de vigilància i sensibilització. Les solucions impliquen reforçar la normativa, ampliar boies ecològiques, augmentar la vigilància i limitar l'afluència d'embarcacions.

Antecedents:

A la Costa Brava, i especialment en punts d'elevada bellesa paisatgística com el Golfet de Palafrugell, l'augment sostingut d'embarcacions d'esbarjo durant els mesos d'estiu és un fenomen cada vegada més visible. Aquest increment coincideix amb una pressió creixent sobre els ecosistemes marins, entre els quals destaquen les praderies de fanerògames, hàbitats clau per a la biodiversitat litoral. Aquestes praderies —formades principalment per espècies com la *Posidonia oceanica* o la *Cymodocea nodosa*— són extremadament sensibles a l'alteració física del fons marí.

L'ancoratge repetit i desordenat de les embarcacions pot arrencar les plantes, fragmentar les mates i reduir la seva capacitat de regeneració. En zones petites i fràgils com el Golfet, on la pressió turística és notable durant l'estiu, l'impacte acumulat d'aquestes pràctiques resulta especialment preocupant.

Motiu:

Les embarcacions d'esbarjo que fondegen en les cales de la Costa Brava exerceixen un impacte directe sobre les praderies de fanerògames. Quan les àncores i les cadenes es deixen caure sobre el fons, arrossequen i arrenquen la vegetació marina, i generen clars de sorra que poden expandir-se progressivament. Aquest procés altera la funció ecològica de les praderies, que actuen com a refugi de fauna, estableixen sediments i contribueixen a la qualitat de l'aigua. A la Costa Brava, la pressió turística és molt elevada especialment entre juny i agost.

Quant a la normativa, a Catalunya l'ancoratge està prohibit en presència de praderies de fanerògames, i la Generalitat ha posat a disposició la cartografia que assenyalava la ubicació d'aquests espais naturals protegits. Però aquesta norma s'incompleix molt sovint per part de moltes embarcacions d'esbarjo i les administracions no sempre actuen. Els ajuntaments no instal·len boies, ni senyalitzen, ni sancionen, i la Generalitat no reforça la vigilància ni exigeix el compliment municipal.

Aquesta inacció sostinguda prioritza la comoditat de les embarcacions per sobre de la seguretat i la preservació d'un ecosistema únic. La gent que té accés a aquestes embarcacions tenen majoritàriament un poder adquisitiu mig-alt. Per aquest motiu, una possible manera de costejar l'augment del control seria l'increment de les sancions econòmiques previstes per l'ancoratge sobre aquests espais.

Mentre l'administració no actua de manera responsable, entitats ecologistes com a SOS Costa Brava han iniciat una campanya amb el nom "protegim el verd" que té com a objectius evitar aquests fondejos il·legals amb activitats com la vigilància i la sensibilització.

Solucions o propostes de millora:

Per a preservar les praderies de fanerògames i reduir l'impacte de les embarcacions al Golfet i la Costa Brava, caldria aplicar un conjunt de mesures complementàries.

En primer lloc, endurir i aclarir la normativa d'ancoratge, tot ampliant les zones de boies ecològiques i fent complir la prohibició del fondeig lliure en àrees sensibles.

En segon lloc, incrementar la vigilància marítima durant els mesos d'estiu, amb patrulles específiques que informin, dissuadeixin i, si cal, sancionin.

En tercer lloc, és essencial millorar la conscienciació dels usuaris, mitjançant campanyes informatives en ports esportius, lloguers nàutics i plataformes turístiques.

Finalment, es podria implementar un sistema de reserva prèvia per a limitar el nombre d'embarcacions en cales petites com el Golfet, tot ajustant-se a la capacitat ecològica real de l'espai.

Golfet de Palafrugell ple d'embarcacions. Fotografia de Jordi Cruz.

Girona

Bandera negra per mala gestió

Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN)

Muntanyes de Begur

Localització:
Muntanyes de Begur

[LOCALIZATCIÓ](#)

Resum:

Les Muntanyes de Begur, protegides pel PEIN des del 1992, sofreixen una pressió urbanística creixent que amenaça els seus valors naturals i els connectors ecològics. L'aprovació inicial del Pla Especial el 2010 no va prosperar i la manca de delimitació precisa facilita noves edificacions en zones sensibles. Entitats ecologistes i plataformes locals han impulsat al·legacions, informes i mobilitzacions per a frenar aquest urbanisme descontrolat. Malgrat alguns èxits, la pressió urbanística continua sent elevada i cal continuar treballant per a garantir la protecció d'aquesta zona.

Antecedents:

Les Muntanyes de Begur formen part del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) des de la seva aprovació el 1992, amb el Decret 328/1992, que establia la protecció d'espais naturals d'alt valor ecològic a Catalunya. Aquest espai, situat al terme municipal de Begur i estès també cap a Palafrugell, Pals i Regencós, ocupa una superfície d'unes 2.185 hectàrees de les quals hi ha 1.229 hectàrees d'espai marí i 1.102 hectàrees d'espais de muntanya litoral. Està format per quatre espais relativament pròxims, però separats físicament.

El massís presenta un relleu abrupte que cau directament a la mar i acull una vegetació típicament mediterrània, amb suredes, brolles i pinedes de pi blanc que arriben fins als penya-segats litorals. L'any 2001 es va tramitar una modificació del PEIN per a redefinir els límits i incorporar nous espais, com Castell-Cap Roig, mitjançant el Decret 23/2003.

L'any 2010 es va fer l'aprovació inicial del Pla Especial de Protecció d'aquest espai, però no es va continuar la tramitació i, per tant, queda pendent. Això fa que la delimitació precisa de l'espai hagi generat controvèrsies i dificultats en la seva aplicació efectiva.

Motiu:

Aquesta bandera negra s'atorga per l'impacte creixent del desenvolupament urbanístic sobre un dels espais naturals més valuosos de la Costa Brava. Begur s'ha convertit en un dels punts més pressionats per la construcció de noves urbanitzacions, moltes d'elles situades en zones forestals o de forta pendent; zones que actuen com a connectors ecològics entre les diferents unitats del PEIN. Malgrat que el PEIN Muntanyes de Begur existeix formalment, els seus límits no estan prou definits ni cartografiats amb precisió, especialment quant a la part marina i a les transicions entre zones protegides i sòl urbanitzable.

Aquesta manca de claredat facilita que es projectin noves edificacions en àrees que, per valors ecològics, haurien de ser protegides, i que es trenquin connectors biològics imprescindibles per a la fauna i la continuïtat del paisatge. Davant aquesta situació, diversos col·lectius ecologistes i plataformes locals han impulsat accions per a frenar l'urbanisme descontrolat.

Des d'entitats com SOS Costa Brava s'han presentat al·legacions contra plans urbanístics, s'han impulsat campanyes de sensibilització i s'ha denunciat públicament projectes que afecten zones forestals i litorals de Begur. Aquestes accions inclouen mobilitzacions ciutadanes, informes tècnics sobre l'impacte ambiental i pressió institucional per a exigir la revisió del planejament municipal.

També s'ha reclamat la suspensió de llicències en sectors especialment sensibles i la revisió de les classificacions urbanístiques heretades de dècades anteriors, que no tenen en compte els criteris ambientals actuals. Gràcies a aquesta activitat, s'ha aconseguit parar o revisar alguns projectes, però la pressió urbanística continua sent molt elevada.

Solucions o propostes de millora:

Les propostes per a corregir aquesta situació són:

- ✓ Tramitar de nou el Pla Especial de Protecció de les Muntanyes de Begur. Garantir que inclogui criteris de conservació, ús públic sostenible i coordinació entre municipis, per aconseguir així una visió territorial unificada i no fragmentada.
- ✓ Delimitació clara i actualitzada del PEIN, amb cartografia precisa que impedeixi interpretacions laxes.
- ✓ Protecció efectiva dels connectors ecològics, tot evitant la fragmentació del territori.
- ✓ Revisió del planejament urbanístic de Begur, tot protegint sectors que poden considerar-se de valor natural.
- ✓ Moratòria urbanística en zones forestals i de pendent elevat amb l'objectiu d'evitar la destrucció definitiva d'aquestes zones mentre s'estan protegint.
- ✓ Impuls de la restauració ambiental en àrees degradades.

Cala d'Aiguafreda de Begur.